

„OMA RAHU MA ANNAN TEILE.”

Joh. 14,27.

Meie Aeg

KRISTLIK BÜLLETÄÄN

NR. 1 (19)

1992

4. AASTAKÄIK

Kui me kõnnime ustavalt päevast päeva ühes Jeesusega, siis on Ta meie juures ka „põlevas ahjus” ja kujundab valusaima päeva õnnistusrikkaimaks.

Augustinus

Mitte laternaga, vaid südamega otsi inimesi, sest üksnes armastusele avaneb inimsüda.

P. Rosegger

Käesolevas numbris:

- Saatana sidumisest ja tuhande-aastasest ajastust
- Usutervistamisest
- Kirjad vanglast

Riputasime seinale uue kalendri. Mille poolest on saabunud aasta uus? Aastaarv on ühe võrra suurem. Jõustuvad mitmed uued seadused. Paljud loodavad tagasi saada kunagi neilt või nende vanematelt ära võetud vara. Samia loodavad kirikud-kogudused. Loodetavad uued võimalused lubavad elu uutmoodi korraldada. Sellised on lootused.

Ometi jääb uuel aastal palju nii nagu oli seni. Selleks, et ära elada, tuleb teha tööd nagu enne või isegi rohkem. Jäävad mured, haigused, pisarad ja lein — kõik nii nagu seni. Samuti pole ette näha, et kaoks kurjus, et kaoks vajadus politsei, kohtu ja vangla järele nagu kaugel Pitcairni saarel, kus kõik on usklikud. Aga Piiblis on töotus, et

Jumal teeb kunagi kõik uueks

(Ilm 21, 5). Ta teeb kõik sedavõrd uueks ja heaks, et parimgi kogu möödunust ei vääri meenutamist (vt. Jes 65, 17). Tema riik on tõeline õigusriik. Selle kohta ütleb Jumal ise: „Ei tehta paha ega kahju kõgu mu pühal mäel, sest maa on täis Jehoova tundmist otsekui veed katavad merepõhja” (Jes 11, 9).

Siinkohal võib kellelegi meenuda nagu oleks ta Piiblist lugenud, et Saatan seotakse ja ta ei saa enam inimesi eksitada. Kas see ongi saabuva rahu- ja heaoluajastu algus? Ilm 20, 1—3 loeme: „Ja ma nägin ingli taevast maha tulevat; sellel oli sügaviku võti ja suured aהלad käes. Ja ta võttis kinni lohe, vana mao, see on Kuradi ehk Saatan, ja sidus ta aהלaisse tuhandeks aastaks ja heitis ta sügavikku ja pani ta luku taha ja vajutas pealepoole teda pitseri, et ta enam ei eksitaks rahvaid, kuni need tuhat aastat otsa saavad. Pärast seda peab teda natukeseks ajaks lahiti lastama.” Nii on kirjutatud ja nii kindlasti toimub, kuid

Saatana sidumisest ja tuhande-aastasest ajastust

mida need sõnad tähendavad ja millal öeldu toimub?

On vist ütlematagi selge, et Saatanat kui väim-olevust ei saa aheldada nii nagu inimest.

Maailmaajaloo tippsündmuseks on Kristuse tagasitulek. Kas Saatan sidumine tuhandeks aastaks toimub enne seda, sel ajal või hiljem? Kas Saatan sidumine on Jumala-poolne tõhus abi moraalselt nõrkadele ja usus kahtlejatele, et nad jõuaksid kõrgele usu- ja moraalsesemele, või tähendab see midagi muud? Need on küsimused, millele peaksime leidma Piiblist vastused.

Kas Saatan seotakse enne Kristuse taastulekut?

Kui Saatan sidumine tuhandeks aastaks peaks toimuma enne Kristuse taastulekut, siis saaks selle eesmärk olla ainult üks — inimkonna parem valmistumine igavikuks. Sel juhul oleks ootuspärane, et Kristuse tulekul valitseks maa peal kõrge moraali ja jumalakartuse tase — uskmatus ja moraallituse autor on ju isoleeritud!

Piibel ütleb aga hoopis nii: „Seda tea, et viimseil päevil tuleb raskeid aegu. Sest inimesed on siis enesearmastajad, rahaahned, hooplejad, ülbed, teotajad, sõnakuulmatud vanemaike, tänamatud, õelad, südame- tuid, leppimatud, laimajad, pillajad, toored, hea põlgajad, petturid, kergemeelsed, sõgedad, rohkem lõbuarmastajad kui jumalaarmastajad” (2 Tm 3, 1—4).

Olukord ei parane, vaid halveneb: „Aga kurjad inimesed ja petised lähevad ikka pahemaks, eksitades teisi ja eksides” (2 Tm 3, 13). Ütlus, et

inimesed on siis „rohkem lõbuarmastajad kui jumalaarmastajad”, ei tähenda veel, et nad on lausa ateistid; küll aga tähendab, et nende usk pole selline nagu Jumal ootab. Paulus lisab, et neil „on jumalakartuse nägu”, kuid nad „ei taha sallida tervet (s. o. Piibli) õpetust, vaid otsivad enestele õpetajaid eneste himude järgi, sedamööda, kuidas nende kõrvad sügelevad” (2 Tm 3, 5; 4, 3). Ka Jeesus ütles: „Siiski, kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usku maa pealt?” (Lk. 18, 8).

Tsiteeritu põhjal võime öelda, et Saatan sidumine ei toimu enne Kristuse taastulekut.

Kas Saatan seotakse Kristuse taastulekul?

Ilmutuseraamatu 20. peatükist loeme, et tuhande-aastase ajastu alguses toimub ka surnute ülestõusmine. Seda ülestõusmist nimetatakse esimeseks ülestõusmiseks. Siis üles äratatud inimesi nimetatakse õndsateks ja pühadeks, nad ei sure enam (vt. Ilm 20, 4—6). Kuigi viidatud tekstis on eriliselt nimetatud usumätreid, on ilmne, et esimene ülestõusmine hõlmab kõiki, kellele antakse igavene elu.

Vaid esimesest ülestõusmisest osasaajate kohta on öeldud, et „nende üle ei ole teisel surmal meelevaღa”. Issand ütles oma tõeliste järelkäijate kohta: „Ja mina annan neile igavese elu ja nemad ei saa iialgi hukka” (Jh 10, 28), teisiti öeldes: nad ei sure enam iialgi.

Nii Jeesus kui ka Paulus rääkisid kahest ülestõusmisest. „Arge pange seda imeks; sest tuleb tund, mil kõik, kes on

haudades, kuulevad tema häält ning tulevad välja need, kes on teinud head, elu ülestõusmiseks, aga kes on teinud halba, hukkamõistmise ülestõusmiseks” (Jh 5, 28, 19). „Mul on see lootus Jumala peale... et tuleb õigete ja ülekohtuste ülestõusmine” (Ap 24, 15).

Issand ütles, et Ta äratab „viimseil päeval” surnuist üles need, kes Tema surma teened vastu võtavad. (Jh 6, 54). Paulus kuulutas, et see toimub Kristuse taastulekul: „Sest Issand ise tuleb taevast alla sõjahüüuga, peaingli hääle ning Jumala pasunaga, ja Kristuses surnud tõusevad üles” (1 Ts 4, 16).

Tuhande-aastase ajastu algusest ja Kristuse taastulekust rääkivate piiblitekstide kõrvutamisel leiame, et Saatan sidumine toimub Kristuse taastulekul; ühtlasi on see tuhande-aastase ajastu algus.

Kuna Kristus tultes „oma Isa auhiilguses oma inglitega” „taotleb igäuhele tema tööd mööda” (Mt 16, 27), siis on Saatan sidumise hetkeks armuaeg möödas. Seega pole meil oodata usu ja jumalakartuse jaoks paremaid aegu. Ka ei ole Piiblis öeldu põhjal oodata mitut võimaluste aegu.

Meie saatuse otsustab meie käesolev elu.

„...inimestele on määratud kord surra, aga pärast seda on kohus” (Hbr 9, 27). „Sest me kõik peame saama ilmsiks Kristuse kohtujärje ees, et igäuhele tasutaks vastavalt sellele, mis ta ihus olles tegi, olgu see hea või kuri!” (2 Kr 5, 10).

Mis mõtet on siis Saatan sidumisel tuhandeks aastaks? Sellele küsimusele leiame Piiblist vastuse edaspidi.

HEINO LUKK

* * *

Ma olen kuulnud metsvindi laulu,
seepärast ma tean, mis on igatsus.

Ma olen vaadanud lapsesilmadesse,
seepärast ma tean, mis on palve.

Ma olen silmitsenud vikerkaart,
seepärast ma tean, mis on ilu.

Ma olen istutanud mulda puu,
seepärast ma tean, mis on headus.

Ma olen näinud õienupu puhkemist,
seepärast ma tean, mis on ime.

Ma olen jätnud hüvasti südamesõbraga,
seepärast ma tean, mis on valu.

Ma olen toetunud armsama rinnale,
seepärast ma tean, mis on rahu.

Ma olen näinud mind ootava isa tervitust,
seepärast ma tean, mis on armastus.

Ma olen näinud elu ja tundnud endas pulbitsevat tänu,
ja nii ma tean, milline on Jumal!

* * *

...Mitte ainult leivast...

KOGU ELU ON SUUR KOGEMUS

KRISTI KANGUR

KÄTLIN KUKK

Kätlin ja Kristi! Oleme harjunud teie nimesid koos nimetama ning teid koos laulmas nägema. Kas olete juba ammused sõbrannad? Kuidas leidsite kumbki enda jaoks Jumala?

Kristi: Käisime Kätliniga 12 aastat ühes klassis, kuid olime kõik need aastad ainult klassiõed, ei enam. Sõbrannad said meist siis, kui olime mõlemad leidnud Jumala.

Kätlin: Kuulun põlvkonda, kes kasvas ilma Jumalat tundmata. Samuti mu vanemad, ja nii polnud mul Jumala kohta kelleltki küsida. Kui olud usu suhtes vabamaks läksid, loodi Paides pühapäevakool (V. Lõhmus, sügisel 1989. a.). Õnneks ei teadnud ma, et see oli mõeldud lastele (olin siis juba abiturient), ning läksin sinna. Suure tõuke edasiminekuks andis ka noorte talvelaager '90.

Sama aasta suvel tegime koos Kristiga TPedI-s sisseastumiseksamid ning küllap ühendas võõras linn ja eksamipalavik meid teineteisega niivõrd, et julgesin Kristi kaasa kutsuda noorte suveaagrisse (seminarlaagrisse), kus mind ristiti.

Tormasime otse eksamilt Võru sõitva bussi peale, ja et tee nii pikk ei tunduks, olin võtnud kaasa ka kitarr. Siit sai alguse Kristi tee Jumala juurde ja sai alguse ka meie lauluuett; kuna laulsime laagris lõkkeõhtul klassian-

sambli lugusid, järeltati, et me laulame kahekesi koos ning kutsuti ühte ja teise kirikusse laulma.

Kristi: Selles laagris ristiti Kätlin. Ka mina avaldasin algul soovi, kuid Jumala Vaim puudutas mu südant: tundsin, et ma ei saa lasta end niisama möe pärast ristida, kui ei tea usust midagi. Nii hakkasin sügisest tasapisi kirikus käima, Piiblit lugema ja palves Jumalat otsima. 1991. a. ristiti mind samuti Piusa jões.

Kuidas on teie võimalikud kogemused seotud lauludega?

Kätlin: 1989. a. jaanuaris kinkis onu mulle kitarr. Õppisin duurid selgeks ja laulsin õhtuti kodus nii vaikselt, et keegi ei kuuleks. Kuid tuttavad laulud tüütasid varsti ära ja selleks, et uusi saada, hakkasin ise viise tegema. Otsisin L. Koidula luulekogust luuletusi ning üks, mille viisistasin, kandis pealkirja „Issand”. Nüüd, mil ma Jumalat tunnen, ei oska öelda, millele ma seda teksti valides mõtlesin, kuid nähtavasti oli minus tahe leida Jumalat, ehkki ma ei osanud seda endale teadvustada.

Kuna ma ei teadnud palve tõelist sisu ega osanud palvetada, saidki lauludest palved, sest ma ei teinud neid kellelegi esitamiseks. Sain nende kaudu vestelda Jumalaga, sest ma ei osanud ise
(Järg lk.6)

VESTLUS LUGEJAGA

Tere, armas lugeja!

Piiblit lugedes oled kindlasti märkanud, et patu ajalugu meie planeedil algas süütute loomade surmaagooni ebameeldivate vaatepiltide saatel. Maa esimene inimene aeti välja kaunist Eedenist loomanahest valmistatud rüüs, mis rääkis süüdlasele kustunud elust, olgugi et looma omast. Mäletad ehk sedagi, et Aadama poeg Aabel asetas altarile elutu looma keha. See oli siis, kui kaks venda pidid iseseisvalt tooma oma esimese ohvri. Ja tundub imelikuna, et „Jehoova vaatas Aabeli ja tema roaohvri peale, aga Kaini ja tema roaohvri peale ta ei vaadanud” (1 Ms 4, 4–5).

Miks Jumal eelistas Aabeli ohvrit? Kas Ta soovis provotseerida tüli kahe venna vahel, et seejärel tunda rõõmu konfliktist, mis viis esimese mõrvani? Või... Ära kiirusta tarbetute oletuste tegemisega, vaid pane tähele, missuguse ohvri kumbki tõi.

Jah, Sul on õigus: vendade altarid olid täpselt ühesugused. Mõlemad tulid ohvriga. Kõik klapi. Aga siit alates algab lahknevus. Ohvrid olid erinevad. „Kaini tõi Jehoovale roaohvri maaviljast... Aabel tõi oma pudulojuse esimesest soost” (1 Ms 4, 3–4). Milles oli vahe? Kas vahe on üldse oluline, kui vennad olid siirad? Ohvrid ei olnud ju pahad! Seda küll, aga Piibel ütleb, et „usu läbi tõi Aabel Jumalale parema ohvri kui Kaini” (Hbr 11, 4).

Milles seisnes Aabeli ohvri paremus? Õeldu mõte on selles, et

ohvri kaudu tuli vendadel väljendada oma usku Lunastajas, keda ohver pidi sümboliseerima. Nii pidid nad tunnistama oma täielikku sõltuvust Tema andestusest, sest Piibli järgi „ilma verd valamata ei ole andeksandmist olemas” (Hbr 9, 22).

Aabel tegi seda, tuues ohvriks tapetud looma, kelle kaudu ta vaatas ussu suurele Ohvrile, Kristuse surmale Kolgata ristil. Kaini ohver aga ei väljendanud kahetsust patu pärast. Ta tuli Jumala ette oma teenetega. Ta ei soovinud tuua lambatalle, vaid vilja, oma töö tulemust. Ta tõi oma ohvri Jumalale meelega, lootes sellega saavutada Jumala heakskiitu. Kaini sõnakuulmine oli osaline. Ta kuuletus Jumalale, ehitades altari ning tuues ohvri, kuid ta ei tunnistanud oma vajadust Lunastaja järele. Selles oligi ohvrite erinevus.

Väärreligiooni üks iseärasusi on just see, et selles puudub Lunastaja. Kõige innukam mediteerimine, põhjalikult läbimõeldud usulised programmid ja vaimulikud show'd ei ole Jumalale vastuvõetavad, kui nad ei ole Kristuse-kesksed, kui nendes on lunastuse töed moonutatud, ähmasdatud või puuduvad üldse. Piibel hoiatab „Kaini tee” eest (Jd 11), mida kahjuks suurem osa inimesi on valinud — see tähendab arvamise eest, et inimene võib ennast puhtamaks muuta, õilistada ja uuendada ilma lunastuseta. Tegelikult pole inimene võimeline oma patust olemust muutma. Meie

ainus lootus on Kristus. „Ja ühegi muu sees ei ole päästet, sest ei ole antud taeva all inimestele ühtki muud nime, kelles meid päästetakse!” (Ap 4, 12).

Selle töö pidi ka Iisraeli rahvas selgeks õppima pärast vabanemist Egiptuse orjusest Jumala poolt rajatud monumentaalse ohvrisüsteemi kaudu. Seda perioodi nimetatakse vahel „verise evangeliumi” ajastuks. Kahjuks käis Jumala valitud rahvas mõnikord „Kaini teed”. Uskumatu! Siiski — prohvet Jesaja kinnitab seda, asetades Iisraeli soodlaste ja gomoralastega samale tasandile: „Kuulge Jehoova sõna, Soodoma pealikud, pane tähele meie Jumala õpetust, Gomorra rahvas! Milleks mulle teie tapaohvrite hulk? ütleb Jehoova. Ma olen küllastunud teie põletusohvrite jääradest ja nuumveiste ravast! Värsside, tallede ja sikkude veri ei meeldi mulle!... Ärge tooge enam tühi-seid ande, ohvrisuits on mulle vastumeelt” (Jes 1, 10–13).

Sama mees nägi prohvetliku pilguga tõelise Ohvri Via Dolorosat — kannatuste teed: „Nagu tall,

keda viiakse tappa, nagu lammas, kes oma niitjate ees on vait, nõnda ei avanud ta oma suud” (Jes 53, 7).

Kui Jeesus rippus ristil, leidis neid, kes nägid Temas Jumala Talle — Teda, kellele osutasid kõigi aegade ohvritalled alates esimesest Aadama poolt toodud ohvrist. Meil ei ole vaja tuua ohvriks looma elu, sest Jumala Poja elu on meie lunastamiseks enam kui küllaldane. Ja selle ohvri jõud toimib.

Armas lugeja, ma kutsun Sind üles kasutama soodsat võimalust: tunnista Jeesuse Kristuse, suure Ohvri jõudu Sinu jaoks. Hoidu „Kaini teest”!

Ma ei kahtle, et oled töökas, edukas ja ühiskonnale kasulik inimene. See kõik on väga hea. Aga kui Sul puudub usk Kolgata Ohvrise, kui keeldud kuuletumise päästmise tingimustele, siis osutub lootus öndsakssaamisele enam kui kahtlaseks. Kuid lootuse purunemist saab vältida, saab ju? Järgmise vestluseni!

VIKTOR NOGINOVSKI

Usutervistamisest

Tervistamise all mõeldakse haigusest vabastamist üleloomuliku teel, usu kaudu jumalikkude väesse. Kristlik arusaam usutervistamisest baseerub mitmetel Vanas Testamendis kirjeldatud juhtumitel (näit 2 Kn 5, 14; 20, 5–7), Jeesuse Kristuse poolt sooritatud suurel hulgal tervistamistel (näit. Mrk 1, 30–34, 40 jt.) ning apostlite imetegudel (näit. Ap 3, 1–11 jt.).

And haigeid tervistada oli üks varakristlikule kogudusele usaldatud erilistest Püha Vaimu andidest (1 Kr 12, 28–30, vrd. Mrk 16, 17, 18), ning haigetele esitati üles-

kutse paluda koguduse vanemate teha erilist palvet tervise taastumise pärast (Jk 5, 14, 15). Ometi on ilmne tõsiasi, et Jumal ei tervistanud iga kord palujat ka siis, kui abivajaja oli Tema lähedases ühenduses ja oli täitnud kõik vajalikud tingimused (2 Kr 12, 7–10).

Kõigepealt tuleb öelda, et seitsmenda päeva adventistid on alati tunnustanud usutervistamist kui Issanda poolt antud õpetust. Adventistid usuvad, et Jakoobuse 5, 14, 15 esitatud üleskutse ja töö- tus kehtivad ka tänapäeval ning

et kaasajalgi leiavad aset tõelised tervistamisjuhtumid. Samas usub adventkogudus ka seda põhimõtet, mida on väljendatud terminiga „imede otstarbekus”. See tähendab, et vähemalt tavaolukordades, kui tervise paranemine oleks saavutatav jumalike nõuannete ja koralduste ning loomulike vahendite rakendamisega, ei kasuta Jumal üleloomulikke vahendeid. Niinimetatud loomulikud vahendid kätkuvad endasse tervisliku elu põhimõtted ning loodusliku ja tänapäeva meditsiini võimalused. Järelikult peab eriline palve kaasne-

KUI „KIVID KISENDAVAD”

Möödunud aasta oktoobrikuu viieteistkümnendal öhtul oli tartlastel suurepärase võimaluse kuulata, vaadata ja mõtiskleda slaididega illustreeritud loengusarja „Piibel ja arheoloogia” raames näiteks sellest

— Mis oli see salapärase vägi, mis sundis muistse Petra elanikke ohverdama oma kauneimat neidu päikesejumalale?

— Miks on Surnumere ranniku koobastest leitud käsikirjad ka tänapäeva inimese jaoks tähtsad?

— Kuidas vastavad Rooma katkendid alati aktuaalsele küsimusele: mis saab pärast surma?

— Kuidas on saladuskattega ümbritsetud reliikviad seotud Ilmutuseraamatu „nelja ratsaniku-ga”?

— Millest tunnistab meile Naatsareti puusepatöökoda?

— Kas maal on olnud elu 6000 või 500 000 aastat?

— Kuidas tõeliselt vabaneda süütundest ja tunda end armastatuna?

Loengusarja viis läbi pastor Leo A. Haapalo Soomest. Alljärgnevalt „Meie Aja” jaoks kirjutatud read tema sulest.

Jüngriks olemine kristlikus mõttes tähendab Piibli autoriteedile allumist. Seetõttu muutub eriti tähtsaks küsimus Piibli usaldusväärsusest. Jumala väenlased on läbi aegade püüdnud väärata inimeste usaldust sellesse Raamatusse. Väljakaevamiste käigus Lähis-Idas ja

mujal päevavalgele toodud muistsed leiud on Jumala kingitus meie aja inimesele, et äratada ja säilitada usaldust Jumala Sõnasse ja selle kaudu Jeesusesse Kristusesse.

Mul on olnud võimalus kuulda sadade inimeste huulilt liigutavat tunnistust sellest, kuidas muinasaja leiud on murranguliselt mõjutanud nende suhtumist Piibli ja selle tõdede kasuks. Siin peitubki üks kaalukas põhjus, miks olen asetanud oma mitmete töömetsodite hulgas suure rõhu sellistele programmidele nagu „Piibel ja arheoloogia”.

Piibli prohvetlikud ettekuulutused, on Jumala jumalikkuse pits. Piibli prohvetikuulutused põletavad enda taga kõik sillad. Kui prohvetikuulutus ei täitu, siis ei leidu vabandust. Piiblis on sadu prohvetikuulutusi. Suurem osa neist on juba täitunud. Seega on tänapäeval ajaloo põhjal hõlbus kindlaks teha, kas Piibel on tõepärane või mitte.

Näiteks kuulutas prohvet Miika (Mik 5, 1) umbes 700 aastat enne Jeesuse sündimist ette, et Jeesus sünnib Betleemas. Me teame, et Ta just seal sündiski. Joosep ja Maarja elasid küll Naatsaretis, kuid vähe aega enne Jeesuse sündimist käskis

ma äsjanimetatud vahendite aruka kasutamiseks.

Asjade selline esitus ei väljenda mitte mingil moel usupuudust, vaid toetub Jumala poolt esitatud põhimõtetele, et tervistamine toimub siis, kui inimlikud jõupingutused töötavad koos Jumala väega. Oluline on rõhutada, et ainult need, kelle eesmärgiks on seada oma elu igati kooskõlla Jumala ilmutatud tahtega, võivad uskuda, et Jumal kuuleb nende palveid. SP adventistide ülemaailmse levikuga meditsiini- ja tervishoiuasutuste olemasolu (sanatooriumid, haiglad, sünnitusmajad, hambarakabinetid, meditsiinikoolid jne.)

ning ulatuslik tervishoiualane haridustöö koos vastavasisuliste trükiste avaldamisega tunnistavad koguduse usust tervisesse kui evangeeliumi ja kristlase elu tähtsasse aspekti.

Adventistid usuvad, et erilise palvega tervise pärast peab kaasnema südame läbikatsumine ning uuendatud pühendumine. Ei saa olla kindlat usku Jumala tervendavasse väesse lahus alistumisest Jumala tahtele (ning tahtlikkusest omaks võtta kõik see, mida Tema tarkus peab meie healuks kõige paremaks). Kõige suurem ime — patuse inimese uuenemine — on

• MARJATTA ja LEO HAAPALO

keiser Augustus igal oma riigi alamal minna ja lasta end kirja panna oma kodulinnas. Nii pidid Joosep ja Maarjagi Petlema poole teele asuma, ning seal sündis — nii nagu prohvet oli 700 aastat varem öelnud — Jeesus.

Loomulikult on mitmeid teisigi tõendeid, mille põhjal võime veenduda, et Piibel on väga usaldusväärne raamat.

Hea on teenida Jumalat, kes on kõnelnud endast ja oma plaanidest usaldusväärselt. Ja seegi, et Ta on inimesele jutustanud oma kavatsustest, on taas üks tõend Tema armasta-

vast ja hoolitsevast olemusest. Jumala Sõna kinnitab, et me ei ole mingi juhusliku univerversumi kapriisi sünnitus, vaid me oleme Temast armastatud. Suur Jumal on meid nimepidi kutsunud, me oleme Jumalale armsad ja Temal on igäihte suhtes parimad kavatsused. Jumala armastus peab vastu kõigele, mis sinu elu cales koormab. Kõigele! Soovitan sulle isiklikku, armastavat läbikäimist Jeesuse Kristusega!

LEO HAAPALO

Huvitavaid kohtumisi

alati eesmärk ka siis, kui füüsilise uuenemine ei leia aset.

Populaarsete „usutervistajate” väited ei ole kaugeltki mitte alati tõesed ning nende meetodid pole tihti kristlase nime väärilised ega ole kooskõlas Pühakirjas esitatud usutervistamise põhimõtete-ga. Piiblis esitatud hoiatuste valguselime- tegudest (eriti maailmaajaloo lõpupäevadel) 2 Ts 2, 9. 10; Ilm 13, 13. 14, on alati vaja väga üksikasjalikult kontrollida pakutavaid tervendamisvõimalusi nende põhimõtete-ga, mida seostab Piibel usutervistamisega. Saatan on võimeline teatavatel tingimustel esi-

le kutsuma näilisi tervistamisime-sid.

Inimene, kes keeldub tegemast oma tervise heaks seda, mida ta teha saab ning üritab siiski jõuda tulemuseni palve kaudu, üritab võimatut. Jumal on valmis tegema inimese heaks seda, mida inimene ise enda heaks teha ei saa. Need, kes ignoreerivad teadlikult Jumalast antud nõuandeid ning nõuavad imet, ei saa Jumala Vaimu tervendavat väge.

Algallikas: SDA Encyclopedi-a
Vol. 10 lk. 566—568

ARUANNE JEESUSE USUST

13
(Algus „Meie Ajas” nr. 1 (7) 1990)

Jeesuse usk

Palju aastaid tagasi laenas üks rikas Antverpeni kaupmees oma kuulsale sõbrale suure summa raha. Kuid nii nagu pahatihti ikka juhtub, ei suutnud võlgnik määratud tähtajaks võlga ära maksta. Seepeale korraldas kaupmees oma pankrotti läinud sõbra auks peo. Kui kõik peokülastajad olid lauda kogunenud, asetati keset lauda suur kandik, millele süüdati tuli. Siis võttis peoperemees taskust võlakirja ning hoidis seda leegi kohal. Mõne silmapilgu jooksul muutus võlakiri auväärsete tunnistajate silme all tuhaks. Nähes, mida sõber oli teinud, tõusis võlgnik oma kohalt, kaisutas sõpra ja puhkes röömust nutma.

Ligi kaks tuhat aastat tagasi kutsus Jumal universumi elanikud tunnistajaks ajaloo kõige hämmastavamale sündmusele. Kolgatal, oma Poja ristisurmas, võttis Jumal meie patuvõla — sinu patud ja minu patud ja kogu maailma patud — ning hävitas need oma armastuse

leekides.

„See on evangeelium, igavene evangeelium,” kirjutab Roy Allan Anderson, adventkoguduse tuntud teoloog ja jutustaja oma raamatus „Preachers of Righteousness” („Juttused õigusest”). Ta jätkab:

„Jumal ei vaadanud patule läbi sõrmede. Kaugel sellest! Kolgata valgel võime näha, kui sügavalt Ta pattu vihkab. Patu tagajärjed on kohutavad inimese jaoks, kuid veel palju kohutavamad Jumala jaoks. Ent Tema võitis patu Kolgatal... Milline muljetavaldav sõnum!..

Lunastus ulatub kõigini, rahvusest või ühiskondlikust seisundist sõltumata. Täielik lepitus teostati kõigi pattude eest. Minu pattude eest, sinu pattude eest, meie väikeste pattude eest, meie suurte pattude eest — ja mitte ainult minu ja sinu pattude eest, vaid ka meie naabrite pattude eest, kõigi nende pattude eest, kes elavad meie kõrval või meist kaugel, teistes maades — üle kogu maailma elavate inimeste kõikide pattude eest.

Kristuse poolt ristil sooritatud lepitus puudutas kõikide inimeste patte. Selle Lõuna-Ameerikas elava mehe pattu, kes raevusööstu ajei laskis maha oma töölise; selle töölise oma, kes eelmisel päeval küsis tasu töö eest, mida ta polnud teinud; ärimehel oma, kes tegi ebaausat reklaami oma toodetele; prantsuse miljonäri oma, kes peitis kinnisvaretehingute käigus Kanada miljonäri. Möödunud näidajal perenaise tagant näpanud koduabilise pattu, eksamil spikerdanud koolipoisi pattu, süütuse kaotanud neiu pattu. Hitleri ja Mussolini ja Napoleoni toetus- te meeste kohutavaid patte, Lutheri, Knoxi, Wesley ja Püha Franciscuse patte. Kristlasi tagakiusanud Pauluse patte, Issanda satanud Peetruse patte, süütu Mehe surma mõistnud Pontius Pilatuse patte. Moo-

KOGU ELU ON SUUR...

(Algus 3.lk.)

veel sõnu ritta seada. Sain nende kaudu palju teada Jumalast, kuigi ma ei ütelnud endale, et otsin nii Jumalat.

Kas teie elus on lähiaegadel olnud mõni ühine kogemus, millest sooviksite pisut rääkida?

Kätlin: Selliseks kogemuseks oli sisseastumiseksamite aeg Tallinnas. Proovisin teist aastat „Petasse” kunstõpetuse- ja joonestamise erialale sisse saada.

Enne eksameid teadsin, et Jumal on olemas ja uskusin SEDA, mitte TEDA. Jumal oli minu jaoks kuskil kaugel ja pole ime, et tekitab kahtlus, kas Ta kuulab mind. Kuid eksamite jooksul avastasin, et Jumal on sõber, kes kogu aeg käib mu kõrval ja tahab ise mu koormat kanda.

Varem ei julgenud ma oma pisimuresid üldse Jumala ette kanda, ent nendest pisimuredest kokku saab üks suur mure, mille all proovid vaevalt keppida edasi astuda. Eksamite käigus kogesin, et ka kõige väiksema probleemi võib Jumal ette kanda. Õppisin Jumalat usaldama. Kogesin imest juhtumist ja kordaminekut.

Kristi: Minuga läks õppimise kohta pealt küll teisiti. TPedl-isse ma sisse ei saanud. Omaenese suurest tahtmisest ikkagi Tallinnasse jääda ja midagi õppida läksin Tallinna Sidekooli, kuhu teadsin, et see pole minu jaoks. Ühiskoolis oli etu aga lausa võimatu. Nii korjasin mõne aja pärast asjad okku ja tulin koolist ikkagi ära. Mil-

line hea tunne oli, kui olin selle otsuse südames teinud!

Mul on kodus kaks pisikest öde, kellele saan suureks öeks olla. Kodus on vaikust ja aega lugeda ja pälvitada. Kui kuulad Jumala häält ja lubad Temal oma elu korraldada, on kogu elu üks suur kogemus.

Mis valmistab teile rõõmu?

Kristi: See, et mul on nüüd oma Jumal. Ma olen alati tahtnud endale suurt vanda, kes minu eest hoolitseks, kellele saaksin oma rõõme ja muresid rääkida. Nüüd olen saanud endale Suure Venna — Jeesuse — ja mul on tõesti hea meel.

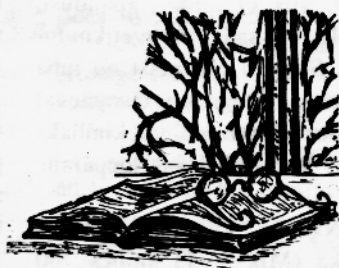
Kätlin: Rõõmu teeb see, kui uskmast saab usklik! Selline inimene on nagu kuum päike ning siis, kui mul on olnud midagi pahasti või tühna, et ei ole Jumalale lähedal (kaotan usalduse), siis sulatab sellise noore tulus minugi kurjuse jäämäed. Ta pillutab rõõmsaid päikesekiiri kõikjale.

Mida tahaksite uue aasta algul, kesk üleüldist rahutut elukeerist soovida „Meie Aja” lugejatele?

Kätlin: Soovin, et need ilusad mõtted ja Jumala rahu, mida on toonud jõuluevangeelium ja uusaasta, ei muutuks aasta kuludes mustaks ja vanaks, millest loodetakse lahti saada jälle uut aastat oodates. Samuti soovin, et iga inimene leiaks Jumalas oma sõbra.

Kristi: Soovin, et inimesed pöörduksid tõeliselt Jumala poole: et nad usaldaksid ja usuksid Jumalasse, sest Tema on meie lootus ja igatus.

KÄTLIN KUKE ja KRISTI KANGURIGA
vestles M. VAHTRAMAE

SIIS, KUI OLED 65+...

— Julgusta end meeldetuletamisega, et küünal, mis põleb madalalt, on ometi küünal.

— Võid olla tunnistuseks tõest, et ea mõõdupuuks pole kalender seinat, vaid tulesäde, mis põleb su sees.

— Püüa luua head „mälu-panka” sei teel, et lakkad meenutamast asju, mis ei vääri kohta su meenutustes.

— Oled elus kogenud, et kuigi raha on suur osakaal, ei saa selle eest osta kõike ning et mida enam sa jagad ja mida vähem sa varud, seda kauemaks jätkub.

— Füüsiline nägemisvõime võib tuhmuda ja kõrvakuulmine nürineda, kuid võimalik nä-

gemine võib muutuda päev-päevalt aina terasemaks.

— Su lapsed ja lapselapsed muutuvad su silmis väga tähtsaks, ning äkki tajud, et sina oled niisama tähtis oma taevasele Isale.

— Tunned, et sul on ülikultuses eluarkust, mida jagada, kuid sinu hämmastuseks ei pööra teised sulle kuigi palju tähelepanu — ning sa pead veel õppima, kuidas omada suuremat kannatlikkust ja mõistvust.

— Sul tuleb andestada kõigile neile, kes on sind riivanud, ning andestada endale kõik oma faktid.

— Pead õppima jooksmise asemel kõndima, ning sa avastad, et jõuad niimoodi samuti sihtile.

— Oled nüüd saageil hõivatam, kui siis, kui sa aktiivselt ametis oled, kuid nüüd saad sa teha asju, mida sa alati teha tahtsid. Isegi siis, kui selle eest ei maksta.

— Avastad, et olla tegev ja mõelda teiste vajadustele on parem ravim kui kõik sinu ravimikapi vitamiinid ja eliksiirid kokku.

— On aeg parandada lagunenud jupid oma elutaras ja kaitsta veel kindlamalt igavikku, mis paisub ees.

D. A. DE LAFFIELD
(„Adventist Review” 4.07.91)

sese, Aabrahami, Noa, Eenoki ja Aadama patte maailmaajaloo koidikul. Mõiste „meie patud” hõlmab kogu inimkonna ja iga üksikisiku maailma ajaloo algusest selle lõpuni.

„Kogu maailma patud asetati Ketsemanis meie Issandale, ja Tema kandis need ristile. Milline sõnatukstegev tõde!

Mitte kedagi ei karistata mingite muude pattude eest, kui vaid nende pattude eest, mille suhtes nad keeldusid Kristuse käest vastu võtmast andestust.

Meie kuulutus ja ülesanne on seada inimkonna silme ette ülendatud Päästja, kogu maailma pattude pärast toodud ohver, veel credamalt kui seni. See on kolmanda inglise sõnum, mida tuleb kuulutada kõlava häälega ja millega liitub Tema Vaimu külluslik väljavalamine” (E. 6. White).

Kolmanda inglise sõnum. Mida see tähendab? Jutt on Ilmutuseraamatu 14. peatükis esitatud kolmest sõnumist, mida kujundlikult kuulutavad kolm üksteisele järgnevat inglise „kõigile rahvastele”.

Evangeelium kõigile rahvastele

Esimene ingel lendas „keskaeva kohal” ning tal oli „igavene evangeelium, et armuõpetust kuulutada neile, kes elavad maa peal, ja kõigile rahvahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele. Ja ta ütles suure häälega: „Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund, ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad.”

Seda sõnumit hakati kuulutama suure adventäratuse ajal 1840–ndate aastatei.

„Ja veel teine ingel järgnes temale ning ütles: „Langenud, langenud on suur linn Baabülon, kes oma hooruskiima viinaga on jootnud kõiki rahvaid!”

Sedagi sõnumit hakati kuulutama varases adventliikumises varsti pärast esimest kuulutust. „Sõna 'Baabülon' lähtub sõnast 'Baabel', mis tähendab segadust. Piiblis tähistab see väär või ärataganenud usutunnistuse eri vorme. Ilmutuseraamatu 17. peatükis kujutatakse Baabüloni naisena; sellise sümboliga tähistatakse Piiblis kogudust — kõlbeline naine kujutab puhast kogudust ja vääritu käitumisega naine ärataganenud kogudust. Kristuse ja Tema koguduse vahel valitsevat püha ja püsivat sidet kujutatakse Piiblis abielusidemena... Kui kogudus pöörab usalduse ja kiindumuse jähnemisega selja Kristusele ning lubab armastusel maisete asjade vastu vallata meeled, võrreldakse koguduse sellist truudusemurdmist Kristusele abielutöötuse rikkumisega...”

Maailmalik meelsus ja hoolimatus proovikiviks olevate vaimulike tõdede suhtes näitab kõigi kristlike maade protestantlikes kirikutes kasvutendentsi, ning teise inglise sõnumi kuulutus puudutab neid kõiki. Kuid ärataganemine ei ole jõudnud veel haripunkti. Piibel tunnistab, et Issanda tulemise eel tegutseb Saatan „igasuguses valeväes ja valetunnustähtede ja valeimetegudega ja igasuguse ülekohtu pettuses neile, kes... ei võtnud vastu tõe armastust, et nad oleksid võinud pääseda.” 2 Ts 2, 9–1.

Siis, kui jõutakse sinnamaani ning kiriku liit maailmaga täielikult sõlmistakse, on Baabüloni langemine lõplik. Muutus toimub järk-järgult, ja Ilm 14, 8 täielik tõdenemine seisab veel ees.” Nii selgitab esimese ja teise inglise kuulutuse tähendust Ellen G. White oma suures ajaloolis-prophetlikus teoses „Suur võitlus”. Ent kolmanda inglise kuulutus? Alles pärast kolmanda kuulutuse kõlamist tõdeb Johannes: „Siin on pühade kannatlikkus; siin on need, kes peavad Jumala kärke ja Jeesuse usku!”

(Järgneb)

Aitäh Eesti kristlusele

„Tahan uskliku inimese seisukohalt kirjutada üldsusele kristluse positiivsetest külgedest ja ka mõnest negatiivsest kõrvalnähest karistusasutuses.”

Nii algab kiri, mis jõudis jõulu eel „Meie Aja” toimetusse. Kuigi polnud võimalik täita autori palvet avaldada kirjutas jõuluks, on nüüd hea võimalus avaldada see koos pastor Rein Käsu sama teemat puudutava artikliga.

Esialt toomegi teieni mõnevõrra lühendatult kirja vanglast.

„Asutuses JUM-422/2 on käima läinud rohke kristlik tegevus. See on igati tervitatav nähe, sest nii mõnigi kurjategija on selle mõjul kardinaalselt muutunud. Inimesed on leidnud usust, Jumala Sõnast tuge, rahu ja rõõmu hingele. Nende ebaõiged arusaamised õigusest ja moraalist on muutunud andestavaks armastuseks kaasinimeste vastu. Samuti on nad omaks võtnud 2. Moosese raamatu 20. peatükis esitatud Jumala kümme käsku ning

soovivad neid täita ja elada Piiblis kirjutatud elusõna järgi...

On mitmeid karistuskandvaid mehi, kelle kohta võin täie kindlusega öelda, et nad ei lähe enam kunagi tahtlikult kuritegevuse teele. Neist on saanud kristlased.

Saame selle kõige eest kogu südamest tänada neid paljusid usuühinguid, nende õpetajaid ja juhendajaid, samuti psühholooge ja kohalikke kooliõpetajaid, kes on võtnud Jumala Sõna levitamise kinnipeetavate hulgas oma südameasjaks. Nad püüavad kogu oma hingejõu, Jumala Vaimu väe ja oma tegusa armastusega istutada kinnipeetavate hinge Suurt Armastust, andes neile läbi usu ja osavõtu tagasi lootuse andestusele, mõistmisele, elule. Ainult mõned nimed: adventkiriku õpetaja hr. Rein Käsk; EELK-st hr. Kalle Lindi ja Avo Üprus, pr. Maie Ehandi; Elu Sõnast hr. Taimor Kumberg, Mart Metsala ja Jaanus Kaske; baptistide ja metodistide kogudustest pr. Aime Piirsalu; väsimatud psühho-

loogid pr. Maie Salum, Jutta Maurer, Mai Mikkin ja Sinne Naruskberg; samuti kohalik õpetaja Mare Riimets, kes on paljudele olnud ema eest...

Tsoonis toimub pea igal õhtul mingi usuühingu koosolek. Vahel on meile külla tulnud terved kristlaste grupid...

Iga kurjuselt võidetud inimene on ju rõõm. Jeesus ise on ütelnud: „Mis te arvate? Kui kellelgi inimesel juhtub olema sada lammast ja üks neist eksib ära, eks ta jäta need üheksakümmend üheksa mägede ja lähe otsima seda, kes on ära eksinud? Ja kui juhtub, et ta selle leiab, tõesti ma ütlen teile, et ta sellest tunneb rohkem rõõmu kui üheksakümne üheksast, kes ei olnud ära eksinud. Nõnda ei ole ka teie Isa tahtmine, kes on taevast, et üks neist pisikesist hukka läheks” (Mt 18, 12–14).

Praegu on tsoonis käimas suured asjad, et luua kristlusele siin tugev materiaalne baas, ja läbi selle tugi abivajajatele, vabanejatele. Tänu usklike aktiivsusele ja suuresti kinnipeetava, vend Aivari isiklikule ettevõtlikkusele on va-

nast mahakantud barakist valmimas palvela, kirik, kus kristlased saavad hakata koos käima. On lausa ime, kuidas paari kuu jooksul on lammutamisele määratud barakist valmimas igati korralik hoone. Administratsioon ja paljud uskmatud kaaslased ei usu veel praegugi, et majast asja saab. Meie kristlased aga tahame Jumala abiga jõuluks veel värvist lõhnava-se palvelasse astuda. Kogu kristliku tegevuse juures teeb meele väheke kurvaks igasuguste kuulujuttude ja valede levitamine mõnede vangide poolt, kes ei mõista tegelikku olukorda ning püüavad oma väikluses ja kõike mustamise soovist halvustada kristlaste tegevust.

Muidugi peab kristlik tegevus olema õigete inimeste kätes, kellel on „puhtad käed” ja armastav, õiglane süda. Teisiti oleks see suur inimeste petmine. Seda ei tohi kunagi unustada. See liikumine on püha...

Issanda Jeesuse Kristuse arm, Jumala armastus ja Püha Vaimu osasaamine olgu kõigiga.

Armastusega
vend TOOMAS.”

Sealpool raudväravaid

Kui esimest korda Rummu vangilaagri mitmest raudväravast läbi pääsesin, püüdsin ohvitseride eest varjata, et ma erutusest värisen. Ma ei peljanud vange, valvureid ega vanglat, kuigi kogu miljö oli muljetavaldav. Erutas mure, kas saavutan kontakti nendega, kelle pärast tuln — et tulekul oleks üldse mõte! Pärast tajusin, et pinge all oli olnud ka laagriülema asetäitja poliitikal, kes mind vastu võttis, saatis ja esimese jutluse ajal kõrval istus. Jutluse järel pinge langes — minul, sest tajusin selgelt, et saavutame meestega kontakti, ning temal, sest ta mõistis, et ma riiki kukutama ei hakka; mul on oma sõnum.

Vangiapastoreid ja misjonigruppe teguseb mitmeid, ja sugugi mitte jälgi jätmata. Paljud mehed, kes alguses uudishimust Jumala Sõna kuulama tulid, on läinud oma teed. Mõnest on saanud tõsine kristlane, mõnest vabanedes aktivist ühes või teises kristlikus liikumises.

1990. a. lõpul pühitseti III-s laagris sisse spetsiaalselt sisustatud palvetuba. 20. detsembril 1991. a. pühitseti II-s, s.o. suurimas, laagris sisse palvemaja, mida selle abiruumide tõttu võiks kadestada mõnigi kogudus Eestimaal. Asja initsiatiiv ja teostus tuli vangide endi poolt. II-s laagris oli hea töötada — toetas laagriülem

hr. Sokolovi väga heatahtlik suhtumine ja vanglakoolimaja personali hoiak. Kuni palvemaja avamiseni oligi koolimaja vaimulike ürituste turvapaigaks.

Erinevalt esimesest korraldab see tunne südant nüüd, kui läbin raudväravate rea, sest „sealpool“ on vendi, kellega tekib silmside ja terekontakt enne, kui viimane trellivärav avaneb.

Mõtlen, et „väljaspool“ olijate suhtumine vangidesse on puhuti väga mõistev, puhuti sootuks kummaline. Tõesti on tehtud jõeldaid tegusid, mida ei suuda

mõista — nagu ei suuda mõista kurjuse olemust üldse. Ent suurema osa „seal-sest“ inimhulgast ei moodusta roimarid, vaid „tavalised“ inimesed, kel läksid elu ja ühiskonnaga suhted sassi juba kodu(tuse) ja kasv(amat)use tõttu või kes „jäid vahele“ mingi teoga, mida paljud teevad. Patus-tajaid õigustamata ütlen ometi, et karistuse kandjat võõristatakse, kuid inimese ees, kelle vara või positsioon on teadaolevalt üsna „musta“ tagamaaga, sageli lipitsetakse (kuna kohus pole tema kohta sõna öelnud).

Olulisim ei ole kellegi

puhul see, kes ta oli, vaid kes ta on ja mis temast saab. Vahele on karistusekandjal isegi märksa kergem tulla patutundmisele ja —kahetsusele, sest temale on üritatud diagnoosi panna ka väljaspoolt. Jeesus aga ütles: „Ei ole arsti vaja tervetele, ainult haigetele! Ma ei ole tulnud õigeid kutsuma meelega parandusele, vaid patuseid!“ Lk 5, 31.32.

„MIE AEG“

Toimetaja: Mall Vahtramäe
Toimetus: 202 400 Tartu, Linda 9
kontakttelefon: 2 84 43
Esi- ja tagakaanel Teuvo Kanerva fotod

Trükiarv 8 000
Hind 60 kop.
Esialgne ilmumissagedus 6 numbrit aastas.
Tell. 58. Trükikoda „Täht“ Võrus.